

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul

Biserica română ortodoxă a îmbrăcat doliu.

Din Sibiu primim trista știre, că Archiepiscopul și Metropolitul **Miron Romanul**, Duminecă noaptea spre Luni, la 11^{1/2} ore, după un morb de 6 săptămâni, și-a dat sufletul în Mănila Creatorului, lăsând în mare jale biserica noastră ortodoxă.

„Fericită este calea pe care mergi astăzi, suflete, că ți-s-a gătit ție loc de odihnă”, zice Sf. Scriptură.

Să ne folosim și noi de aceste cuvinte și să le îndreptăm sufletului nobil și bun al Metropolitului nostru Miron Romanul, în ale cărui rămășițe pământești s'a sălășluit timp de 70 de ani, indemnându-l la îndeplinirea tuturor celor folositoare pentru biserica noastră, ear' în noaptea de 16 spre 17 l. c. și-a luat sborul spre ceruri, ca de acolo din înălțime să vegheze asupra celor rămași în urma lui, și cari chemați sunt ca de aici înainte să ducă ei naia bisericii spre binele neamului românesc și spre înflorirea sf. noastre biserici, în aceste vremuri de grea încercare pentru toți fiii sei sufletești.

Multe și neîndurate au fost loviturile ce răposatul în Domnul le-a primit din partea unor fii ai propriei sale biserici, dar' dinsul cu toate acestea neclintit a rămas în fruntea turmei sale, urmând calea care duce spre înflorirea bisericii, până în cele din urmă minute ale vieții sale.

Ostenelile sale puse întru înaintarea așezămintelor bisericesti, strădania ce a pus-o a avea așezăminte noue de învățătură, de binefacere nu se va trece cu vederea atunci când se va scrie istoria mult încercatei biserici ortodoxe din Ardeal și din Ungaria.

Noi, cari l'am avut în fruntea bisericii noastre ortodoxe, să ne unim cu toții în rugăciuni evlavioase și să cerem dela Atotputernicul și milostivul D-zeu, ca sufletul nobil și blând al Archiepiscopului și Metropolitului nostru să-l așeze de-a dreapta sa, făcându-l părtaș de fericirea vieții de veci.

Veniți deci, fii credincioși ai bisericii noastre, veniți cu toții, ca să depunem o cunună neveștejită, din cele mai gingașe flori ale sentimentelor noastre, pe sicriul care cuprinde într'insul trupul

rece și nemișcat al aceluia, care chemat a fost să lumineze timp de 24 ani asupra casei Domnului.

In veoi pomenirea lui!

Eată și unele date biografice din vieța răposatului Metropolit:

Moise Romanul s'a născut în Mezieș, comitatul Bihorului, o comună vecină cu Beiușul, la 23 August 1828, din părinți plugari, bine situați. Studiile elementare și gimnasia le-a făcut în Beiuș. Trecu apoi în Oradea-mare, unde urmă cursul științelor filosofice. Murind în 1846 părintele seu, se decise, la stăruința mamei sale, pentru preoție și intră în seminarul din Arad. Ca teolog de anul al doilea deja fu luat cancelist consistorial și ca atare absolvă cursurile teologice privat. La 1849 fu numit notar consistorial, post ce-l ocupă până la 1860.

La stăruința episcopului aradan de atunci Procopiu Ivacicovici, mai târziu Metropolit în Sibiu și apoi patriarh al Sârbilor în Carloviț, tinărul Moise luă la 27 Octomvrie 1857 rassa călugărească, cu numele Miron. În 3 Noemvrie fu sfințit diacon și numit profesor de teologie; la 24 Iunie fu sfințit ca proto-diacon, în 31 Martie 1863 hirotonit de preot, în 25 Martie 1864 înaintat de protosinel și în curând asesor consistorial.

Fiind peste 10 ani profesor de teologie, deodată se hotărî, din motive necunoscute, a trece pe altă carieră. La 1869 pași candidat de deputat în cercul Chișineului. După 4 luni de deputăție fu numit, la 1 Aug. 69, inspector școlar în comitatul Carașului.

La 1870 se întruni primul sinod eparhial la Arad. Părintele Miron nu era ales deputat sinodal, dar' o întemplantare a făcut să fie invitat în sinod spre a-și da părerea într-o chestiune de organizație școlară. În acea-tea era privit ca autoritate. Sistemisându-se vicariatul de Oradea-mare fu cu unanimitate ales ca primul vicar. La 8 Nov. 1871 fu ridicat la gradul de archimandrit, ear' la 12 Noemvrie 1873 fu ales episcop la Arad, în locul lui Ivacicovici, și M. Sa l-a și întărit în 7 Dec. același an.

După moartea fericitului Șaguna a urmat Metropolit episcopul de Arad Ivacicovici, care fiind ales patriarh la Carloviț după scurt timp, avea să fie ales alt Metropolit.

Congresul național s'a întrunit în 15/27 Octomvrie 1874 și a ales pe Ioan Popasu. Guvernul însă a refuzat să propună confirmarea lui la Maiestatea Sa. S'a întrunit al doilea congres la 25 Noemvrie același an și după multe lupte și sfortări a fost ales episcopul Miron Romanul, care a fost întărit, ear' la 15/27 Decemvrie a fost instalat ca Metropolit.

Catafalcul.

Imbalsamarea corpului Excelenței Sale s'a făcut Luni d. a. la 1 oră de cătră medicii Dr. Ilie Beu și Dr. Gundharth.

După aceasta a fost îmbrăcat în întregul ornat arhieresc, cu Mitra arhierescă pe cap, mătăriile în mână și sfânta evanghelie. Sicriul de metal cu coperiș de sticlă a fost așezat pe catafalcul înalt în salonul principal al reședinței arhieriscopoești.

Exc. Sa a fost înmormântat în veșmintele arhieresti pe cari le-a primit ca dar dela M. Sa Impăratul nostru, când mai întâi fu hirotonit de arhieru.

Condolențele.

Telegramele de condolențe adresate consistoriului sânt foarte multe.

Maiestatea Sa Impăratul nostru încă a trimis o adresă de condolență telegrafică din Gödöllö. Asemenea și-au exprimat condolențele lor telegrafice episcopii diecesani și ceialți arhierii români etc.

Cununile.

Numărul cununilor depuse pe catafalcul defunctului Archiepiscop și Mitropolit este foarte mare.

Insemnăm dintre acestea pe ale următorilor: Consistorul archidiececan, Maria și Parteniu Cosma dimpreună cu fiicele, Societatea »Andrei Șaguna«, Tipografia și Librăria archidiececană, dir. seminarial Dr. Roșca, protopopii din archidiececa transilvană, »Reuniunea femeilor române din Făgăraș și jur, Red. »Tel. Român«, biserica gr.-or. din Suburbiul Josefîn, »Reuniunea fem. rom. din Sibiu«, Consistorul gr.-or. rom. din Oradea-mare etc.

Programul înmormântării.

Asupra programului înmormântării Exc. S. Metropolitului Miron Romanul aflăm următoarele:

Marți în 8 n. l. c. la 9 ore dimineața rămășițele pământești ale Exc. Sale s'au expus în reședința metropolitană până Mercuri în 19 la 12 ore din zi.

Joi, în 20 n. l. c. la 10 ore a. m. s'au săvârșit în biserica parohială din cetate ritualele prescrise, după a căror terminare conducătorul funebrel a plecat spre biserica parohială din Suburbiul-Josefîn, în al cărui cimiteru au fost așezat rămășițele pământești.

Conform statutului organic, alegerea noului metropolit trebuie să se facă în timp de trei luni. Până la Anul-nou, Românii ortodoxi vor avea deci pe noul Metropolit. Mai nainte se vor face însă alegerile celor 30 membri din archidiececa, și se vor întregi și locurile ce sânt vacante în congresul național bisericesc.

Armistițiu.

Coarda întinsă prea mult se rupe și cel-ce gustă prea mult din plăcerile sau amarurile vieții, se disgestă de ea, cum se disgestă și cel-ce iubește și laudă sau urește, batjocurește și se ceartă prea mult, de acestea.

Aceasta o învățăm din trecutul cel mai recent al nostru.

Nu știm dacă certele, personalitățile, suspiciunile și scandalurile sânt pentru noi plăceri sau chinuri, vedem însă că ne-am saturat de ele.

De un timp încoace mai ales ne-a fost dat să asistăm la niște spectacole fără pereche în istoria popoarelor subjugate, cari tind spre un viitor mai fericit. Bărbați serioși și cu durere pentru neam au suspiciionat pe alții și au fost suspiciionați de alții de tradare de neam și de una sau de alta din lungul șir al crimelor politice posibile și imposibile. Nici unul nu a rămas neatins de acestea. Spre bucuria dușmanilor noștri, cari își rid în pumni și ca să se adeverească proverbul că: „pe cine voește D-zeu să-l bată, îi ia mai întâi mințile“.

Nu am crezut nici-când, și nu credem nici astăzi, că unul sau altul dintre Români ar putea fi trădător, ci știm că toți oamenii pot greși și admitem că mulți dintre fruntașii noștri au putut comite greșeli, și încă mari. Insă ceea-ce la alte popoare s'ar socoti ca greșală, la noi e tradare națională. Trăim din învățatura și știința ce am câștigat în școala, care erigiase în dogmă nediscutabilă că: „cine nu e cu noi e trădător.“

Mai ales chestia școalelor din Brașov a avut darul de a scoate lucrul acesta la iveală. Discuția, ce s'a încins asupra acestei teme, în presa de dincoace și de dincolo, și felul cum ea a fost purtată, a trebuit să mănească adânc pe ori-ce om neorbit de patimi și să ne convingă pe toți, că astfel de chestiuni se resolvă mai repede și ușor pe altă cale, decât aceea a discuțiilor pătimașe.

Poate tocmai pentru aceea a avut însă și o urmare salutară. Disgustați, și poate rușinați, de atâta patimă, perând un dat a înțelege, într'o formă sau într'alta, toți câți au fost angajați în discuțiunea aceasta, că ar dori să o curme odată. Concluziunea cea mai logică o a tras din aceasta „Tribuna Poporului“.

Intr'un număr din săptămâna trecută propune armistițiu cu o francheță și sinceritate, care numai cinste îi face, ear' nouă bucurie. Sperăm că armistițiului îi va urma în curând și pacea, nu numai în chestia școalelor din Brașov, ci și în altele mai mari, și că după o consfătuire și înțelegere între toți bărbații noștri chemați pentru aceasta, vom putea începe o acțiune înălțătoare de inimă, pentru a cărei reușită să ne jertfim bucuros fiecare tot ce se poate jertfi.

Statul român dat în judecată de eforia școalelor din Brașov.

Cu privire la trista chestie a școalelor din Brașov, eată ce i-se scrie din Brașov »Telegrafului Român«:

»Vin a vă aduce la cunoștință un act de mare însemnătate al bisericii S-tului Nicolae.

»In ședința din 9 Oct. n. a comitetului parohial s'a decis intentarea procesului contra statului român în scopul desdaunării bisericii Sfântului Nicolae pentru moșile și emolumentele care în puterea a 26 chrisoave domnești le-a avut în România, recunoscute de statul român și prin faptul, că pe acest titlu chiar prin legi a fost asigurat o rentă anuală bisericii noastre, pe care însă de câțiva ani încoace nu o mai liberează, dar' care în forma de până acum nici guvernul nostru nu permite să o mai ridicăm.

»S'a ales și o comisiune care să aranjeze actele cu cari apoi un delegat al parohiei, provăzut cu plenipotența necesară, va pleca la București, ca să angajeze advocați pentru purtarea procesului.

»Inceputul s'a făcut deci din partea celor competenți, ca biserica Sfântului Nicolae să devină în folosința negenată a averii sale din România și sperăm că toți factorii, dela cari atîrnă resolvarea acestei cauze, vor nislă ca dreptatea să triumfeze«.

Schimbare de ministri în România. Dl G. Cantacuzino, ministru de finanțe s'a retras din minister, ear' locul densusului l'a luat Gh. Paladi. Ministru al justiției în locul lui Paladi a ajuns dl C. I. Stoicescu. Amândoi ministrii au și depus jurământul la Sinaia.

Lupta în comitate.

Invingerile Românilor în congregațiile comitatelor, după-cum aflăm, se țin lanț.

După învingerea frumoasă ce au avut-o membrii români ai congregației comitatului Arad asupra celor maghiari, ni-se scrie acum și despre ceea-ce au avut-o membrii români ai congregației comitatului Caras-Severin, unde dl Coriolan Brediceanu și-a ridicat glasul întru apărarea drepturilor limbii românești. A cerut anume, ca procesele verbale în comunele românești să fie purtate în limba românească, ear' nu ungueste. Deasemenea să se pună inscripții românești pe la căile ferate ce trec prin comune românești și să nu se aleagă doctori în sate românești Jidovi și Unguri, cari nu știu românește.

Această propunere vicșpanul a fost silit să o primească, susținută fiind și de dnii Dr. Dobrin, Dr. St. Petrovicu și părintele Pepa.

In Brașov congregația de toamnă a comitatului s'a ținut Sămbăta trecută.

Fişpanul Maurer, după deschiderea adunării, a lăsat să se cetească Manifestul ce Împăratul a adresat popoarelor Sale, însă numai în limba maghiară.

Tot numai în limba maghiară a fost afișat acest Manifest și pe zidurile orașului și în comunele din comitat.

Din această cauză, dl *Dr. A. Murșan* s'a ridicat și luând cuvântul a vestejtit în termeni aspri purtarea fișpanului Maurer, de a nu ceti acel Manifest și în limba română și germană, pentru a fi înțeles de toți membrii congregației, cu atât mai virtos, că însuși M. Sa a dorit ca acest Manifest să fie înțeles de toate popoarele din țeară.

După aceasta a făcut vicșpanului următoarea interpelare:

- De ce Manifestul Maieștiții Sale către popoarele Sale a fost afișat pe zidurile orașului și în comunele comitatului numai în limba maghiară și nu și în limba română și germană?
- Nu crede dl vicșpan că această întrelăsare foarte regretabilă trebuie să se coaregă, publicându-se Manifestul preainalt în toate trei limbile pe întreg teritoriul comitatului?
- In fine, de ce nu s'a cetit nici în congregație acel Manifest și în limba germană și română, ca să fie înțeles de toți membrii? Și nu voește dl vicșpan să îndrepte această greșală?

Făcându-'și dl Murșan această interpelare în limba română, fișpanul Maurer, sub cuvânt că nu l-a înțeles, i-a denegat ori-ce răspuns.

Dl Murșan insistând și mai departe ca să i-se deee răspuns, și văzând că nu-l poate nici-decum capacita, a protestat contra acestei volnicii și a anunțat recurs împotriva călcării în picioare a dreptului de limbă.

După acestea toți membrii români ai congregației au părăsit în mod demonstrativ sala comitatului.

Macedonia.

Vorbind despre Macedonia, e peste puțință ca să nu ne aducem aminte și de acei frați ai noștri, de-un neam și de-o lege cu noi, cari au fost aruncați de soarte la poalele Pindului și ale Balcanului. Ei sunt îm-

prășiați prin Macedonia, Tesalia, Epir și peste tot pe coastele Peninsulei-Balcanice.

Până bine de curând acești frați Români au fost nebăgați în seamă de către Românii de dincoace de Dunăre. Inșiși ei nu știau că se mai află în lume Români, cari sunt asemenea lor, la vorbă, la port și la obiceiuri.

Cei din România, cari mai aproape erau de acei Români, de-abia pe la anii cincizeci au început a se interesa mai deaproape despre Românii sau Coțovlachii macedoneni, despre cari într'o cronică din veacul XVII., al căreia scriitoru se știe, se zic următoarele:

»Și acei Coțovlachii tot din Români sunt și se trag. Și într'acele vremi, ce Galian sau alt împărat a ridicat o sumă dintr'inșii de aici și i-au dus de l-au așezat pe-acolo, au rămas și până acum.

„Coțovlachii” le zic Grecii, adecă schiopi, orbi, blăstemați, hoți și că acestea le zic că sunt, rizându-i și batjocură făcându-'și de dînșii... precum și de acești Români de pe aici rid și încă destule cuvinte grozave le zic și de nimic îi fac și din hoți se trag, povestesc și băsmuiesc între ei. Ci de aceasta, căci Grecii acestia după-cum rid de Români și grăesc așa de rău, au *socoteală mare* pentru-că văzând și ei pe toată altă lume rizând de dînșii și batjocurindu-'i au stătut și au obosit și ei prin gunoaze lor, ca cocoșii ricăind, părăndu-le că a mai rămas cevași vlag în de ei; unde ved zăgrăviturile celor vechi ai lor și întru dînșii își fac mângăierea și bucuria, soți părăndu-le că au pe cinevași batjocurii lor.

»Sunt doar' acești Coțovlachii, cum ne spun vecinii lor și încă când cu dînșii am vorbit, *oameni numai osebiți nici în chip, nici în obiceiuri, nici în țaria și făptura trupului decât Românii noștri și limba lor românească ca a acestora*”.

Urmașii acestor Coțovlachii despre cari cronicarul așa de duios scrie, au fost în vremea din urmă cercetați de către mulți Români însuflețiți și de către străini, cari au scris numai bine despre ei, despre însușirile și destoiniciile care-i ridică cu mult d'asupra Grecilor, Bulgarilor, Albanezilor, Sērbilor, Turcilor, cu care împreună conviețuesc. Dintre acestia Sērbii și Bulgarii cearcă ca să incopieze Macedonia, unii la Sērbia, alții la Bulgaria, ear' Grecii lucră din răspuneri ca să incopieze Macedonia la mica și ticăloasa lor țară.

Românii însă, să împotrivesc și mai bine vor să rămână sub stăpânirea turcească decât să ajungă sub alta »creștină», dar' de tapt mai păgână ca cea turcească, care, mai ales în vremele din urmă, a dat Românilor drepturi, ca-și-care Turcii noștri din Ungaria nici-când nu au dat.

In una din cele mai de căpetenie foi nemțești, în revista »Grenzboten», în numărul ei cel mai proaspēt, se face o descriere a Macedoniei și îndeosebi a orașului Salonichi, în care se află și Români. Despre Românii din împărăția turcească și îndeosebi despre cei din Salonichi, foaia nemțească spune următoarele:

»Pretutindeni în Macedonia întâlnim în masse dese pe Români, printre cari s'a pornit de nou lupta pentru limbă. În fruntea acestei mișcări stau Macedonenii, cari au învățat în România. Românii macedoneni sunt oameni *harnici, plăcuți și destoinici* pentru înaintarea

în învățatură. Îi găsești și prin Salonichi ca portari și slugitori și sunt foarte laudați, căci nu fug de muncă, sunt isteți și învăță lesne limba italienească, limba neguțătorească din Rēsărit.»

Românii din Macedonia în urma învingerilor Românilor pe câmpiile Bulgariei la 77 și 78 și mai ales acum după-ce Grecii au fost bătuti de către Turci, tot mai multă țarie pun ca să se scuture de Greci, cari asemenea stăpânilorilor noștri, voesc să-i lipsească de limba românească, pe care frații de acolo o vorbesc ca și Românii de dincoace de Dunăre.

Blondin.

Incă patru milioane.

In ședința de Luni a casei deputaților ministrul școalelor Wlassics Gyula a prezentat un proiect de lege, în înțelesul căruia dieta să voteze încă patru milioane pentru ridicarea alor 684 de școale de stat. Din cele patru milioane, un milion îi trebuie ministrului numai decât, căci 196 școale de ale statului sunt în astfel de stare, încât nu se mai poate învăța în ele fără primejdia de-a se nenoroci.

Școalele acestea sunt luate pe rind dela confesiuni, dela nemaghiari, cari nu de bună-voe le-au dat statului, ci li-s'au luat prin momeli și ademeniri și unde aceste mijloace nu au fost îndestulitoare prin nelegiuiri și siluiri.

Nenorocitele confesiuni ori comune dela cari s'au luat acele școli, încă vor sta ministrului în ajutor, căci o sumă de 42 mii vor da.

Fabricile acestea de maghiarisare se vor ridica numai printre nemaghiari și îndeosebi printre Români, ale căror școale au scos și scot încă și astăzi ochii stăpânirii.

Stăpânirea, după-cum însuși proiectul de lege spune, are 684 de școale cari nu împlinesc cerințele legii și cu toate acestea are mare zor și nevoie, ca să iee școalele confesionale, ridicate și susținute din banii noștri! Se poate o păcătoșenie mai mare?!
 Că nu va ajunge ținta de-a ne maghiarisa chezeșie ne este aluatur din care e plămădit neamul nostru. Dar' pentru aceea nu trebuie să stăm nepăsători față de încercările stăpânirii, ci să respingem cu toată țaria pe cei-ce vor să ne ia școalele și să ne pună în coaste școale de stat. Să fim cu ochii în patru, mai ales când e vorba de școale, cea mai mare bogăție a noastră!

O nouă prăbușeală.

Mai săptămânile trecute un cassar dela o bancă din Sodoma țerii, din Budapesta, după-ce a furat vre-o 30 de mii, s'a împușcat și a făcut bine că a murit. Dela perceptoratul din Arad nu demult un slujbaș încredințat cu păstrarea banilor de dare stoarsă de pe spinarea sērăcișilor Români, a turat 100 mii fl., ear' hoțul după-ce a fost prins cu ocaua cea mică s'a făcut nebun, ear' contribuții vor trebui să plătească din nou, ca să se împlinesc suma furată. Tot la Arad și anume dela cassa scaunului orfanal cassarul Krivány a furat un șfert de milion din banii copiilor orfani.

Și tot dela Arad vine vestea, că banca ovreo-maghiară »*Aradi polgari takarekpenz-tar*” s'a dat peste cap.

Membrii din direcțiunea acelei bănci au »lucrat» cu banii băncii așa de frumos, încât astăzi lipsesc nu zeci de mii, nu sute de mii, ci milioane.

Membrii direcțiunii, în frunte cu directorul *Jidan*, Dr. Pless, aveau obiceiul d'a cumpăra, cu banii băncii moșii de mii de jugere, pe cari le împărțeau în părțile mici. Jugerul care la cumpărare costa 200 fl., îl vindea cu câte 400 fl. Dar' îl vindea cu un preț așa de mare, nu la oameni cu stare, cari puteau să plătească îndată, ci la oameni sēraci, cari nu aveau nici o avere. Acestora le era tot atâta ori cumpărau cu 200 ori cu 1000, căci de executat pentru datorii și așa nime nu-i putea, neavând altce afară de sufletul din oase.

Membrii direcțiunii sus numitei bănci, cele două sute la juger, cu cât îl vindea mai scump, le ridicau din cassa băncii și le băgau în al lor buzunar. Meșteșugul acesta l'au purtat ani deorindul, așa că banca bancrotează cu o pierdere care până acum nu se știe cât de mare este, dar' la toată întempliera va sdruncina grozav piața finanțiară d'n Arad.

La rindul său vom da amănunte despre această prăbușeală a puternicei bănci, al căreia director *Jidan* fiind, nu putea să nu o pățască altmintre decât cum a pățit-o.

Nu ne putem reținea ca să nu rugăm și de astă-dată pe Românii noștri, ca să se ferească de băncile străine ca de foc și să meargă la băncile noastre românești, de care, har Domnului, avem destule.

TREBURI ORĂȘENEȘTI

Sedința dela 20 Oct. a reprezentanței orașului Orăștie.

La interpelarea membrului de comunitate L. Bercian făcută în ședința trecută, cu privire la afacerile bagatele, primarul cetește raportul protonotarului, care în înțelesul art. de lege XX. din 1877 §. 15 nu este dator a pertracta procesele intentate de firme întabulate, dacă pîritul nu șade în oraș.

Primarul drept răspuns este de părere că pe baza legii și procedurii civile din 1868 pîrile sunt a să pertracta și dacă pîriții nu locuesc aici și îndrumează pe protonotar a le primi și pertracta ca și înaintașii sei, eară protonotarului îi stă în drept a recură.

Interpelantul e mulțumit cu răspunsul primarului.

Membrul de comunitate C. Baicu interpelează pe primar, că are cunoștință că evidența catastrală și prescrierea dării la oraș să face într'un mod foarte smintit, încât pentru darea de stat a unuia se vinde respective să întabulează moșia altuia?

Primarul dă deslușiri că afacerea nu se ține de competența comunității.

Membrul de comunitate K. Antoni interpelează că deși timpul este înaintat, conscrierea deobligaiților la cercetarea școlilor de meserii, până acum încă nu s'a isprăvit.

Primarul răspunde că va face dispoșițiile de lipsă neaminat.

Dl L. Bercian interpelează, că pentru-ce licențiele de cărcimărit nu se dau prin ședința magistratului, fiind forul acesta colegial? Cum să urmează la edarea acelor?

Primarul răspunde, că recomandările licențierilor se fac numai de dinsul în mod pre-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

M'ai iubit dar' m'ai uitat!

Intr'o grădinuță înflorea o roșă alături de alte floricele, surorile ei. Soarele îi trimetea razele sale cele mai luminoase, paserile o desmerdau cu cântările lor voioase și dulcele zefir al dimineții trecea cu nepăsare peste sglobiele ei tovarășe, adiaând lin numai împrejurul roșei.

Venia în toate zilele, sta mult lângă dinsa și nu se putea sătura privind-o.

Intr'o zi îi zise:

— Dragă floare, voești să fii a mea? Aide, vino cu mine! — Nu sunt bogat și puternic, dar' am o căscioară mândră și tăcută, colo în pădure unde un isvoraș răcoros și limpede curge șoptind tainice cuvinte. Iubită roșă, aide, vino, îți făgăduesc că îți voui face toate voile și-ți jur, că te voui iubi mai mult decât ori-cine pe lume.

Astfel adia zefirul împrejurul floarei, rugând-o, și vorbele lui erau atât de blānde și de dulci, încât roșă, biata floare, îl crezū și'î urmă în căscioara mândră și tăcută, colo în

pădure, unde un isvoraș răcoros și limpede curge, șoptind tainice cuvinte!..

•

Deși departe de celelalte floricele, tovarășele copilăriei sale, cu care își petrecuse până atunci, totuși, alături de zefir, nu se simțea singură și părăsită. Nu îi făgăduise oare iubitul său, că îi va răsplătii tot ce a pierdut prin iubirea sa nemărginită?

Dragăstos fu la început zefirul și rosa era floarea cea mai fericită din lume, dar' vail această fericire nu finū mult, căci firea zefirului nu era statornică.

In puțin timp i-se urf cu rosa și nu'i mai spunea nimic dragălaș, începū să'i găsească cusururi închipuite, se mira cum de poartă mereu tot aceeași rochiă! Cum rămâne tot aceeași roșă simplă și tăcută? De ce nu era un crin sau o lala?... Farmecul, de care era cuprins odată, când se apropia de dēnsa, perise cu totul. Tot același și același parfum! Astfel se mira zefirul și adierea lui nu mai era dulce și lină, de multe-ori se înăsprea și atunci se mira pentru ce frageda roșă îl privea tăcută și cu lacrimile 'n ochi.

— De ce?... Nu se simțea vinovat cu nimic.

•

Zefirul din ce în ce devenia mai aspru și mai cicălitior, și pentru-că rosa rămânea tristă

și tăcută la imputările ce'i făcea, el o numea caprițioasă și încăpăținată!

Nu e vorbă, veniau une-ori și ceasuri când era voios și bun, când adierea lui era tot atât de dulce și lină ca și altă-dată, dar' vail aceste ceasuri erau foarte rare.

Astfel se întemplă că, într'o dimineață, rosa îi dărui un bobocel fraged și frumușel pe care l'numi copilul său; fu vesel atunci zefirul, dar' veselie-i fu de scurtă durată, căci începū din nou să întristeze prin purtarea lui pe biata roșă.

Și el nu băga de seamă cum floarea, dorită atât de mult altă-dată de sufletul său, se vestejia încetinel, cum tremura pālindu-se la vederea lui, cum privirile ei stinse și rugătoare se îndreptau spre dinsul!..

Adevărata fericire, amorul, pierise totdeauna pentru ea!

Unde erau făgăduelile duioase ale dulcelui zefir de altă-dată? Unde era acel traiu fericit în căscioara mândră și tăcută, colo în pădure, unde isvorașul răcoros și limpede curge, șoptind tainice cuvinte!..

•

Intr'o dimineață, certată de zefir, rosa își plecā capul vestejindu-se, și foile sale, căzând sub aspra lui adiere, șopteau suspinând: M'ai iubit, dar' m'ai uitat!..

R. L.

Sacrificiile păgānești ale împăratului Chinei.

Dacă progresul culturii a fost în stare să șteargă în multe părți ale lumii legătura între present și trecut, în China n'a fost cu puțință așa ceva. Multe obiceiuri și deprinderi se practică azi acolo ca acum câteva mii de ani și, cu conservatismul chinezesc, ele constituiesc poate cea mai mare piedică la răspândirea culturii moderne în China.

Împărații Chinei sunt în veacul acesta, ca și cu mii de ani înainte și întocmai ca cel mai umil Kulis din imperiul lor, niște robi ai tradițiunii, ai cultului idolilor și strămoșilor.

Împăratul, care în același timp e și preot suprem, e dator să aducă pe an cel puțin 43 de jertfe, cari de regulă sunt înșoțite de una sau mai multe zile de post.

Aceste sacrificii le aduce vara sau iarna, pe vreme de noapte. În cea mai completă singurătate și tot singur trebuie să petreacă și zilele de post. Absolut nimeni, nici chiar membrii familiei sale, n'au dreptul să se ducă la dinsul când postește.

Când el e purtat noaptea sau în revărsatul zilei în palanchin (pavilion purtat pe mâni) închis, prin stradele pustii ale orașului, toate casele se împodobesc pe din afară cu postav negru.

Preotul Ernst Faber, care funcționează de mai mult de 30 de ani ca misionar în China, spune într'o operă a sa, că împăratul Chinei postește 67 de zile pe an.

Zeiī cari trebuiec adorați, precum acela al literaturii, al rēsboiului, al cerului, al norilor, al vântului, al pământului și o mulțime alții sunt împărțiti în clase după rangul lor.

sidial, fiind singur chemat la aceasta și după lege.

Interpelantul propune ca pe viitor afacerea aceasta să se rezolve în ședința plenară a magistratului.

Primarul afirmă însă, că dreptul acesta este exclusiv al său și cui nu-i place să pi-rască.

Primarul raportează, că dl Dr. A. Bock strămutându-și locuința sa din Orăștie, locul acestuia se va întregi prin Ioan Branga, învățător gr.-or. în loc ca cel dintâiu membru sup-plantat.

Trecând la obiectele puse la ordinea zilei: Ca contribuție pentru statua M. Sale Impărătesei-Regine să votează suma de 100 fl. din speșele neprevăzute.

Darea de consum după vin și carne pe anii 1899—1901, la otetul manipulantului orășenesc F. Schuleri se primește cu 11.817 fl. 51 cr. pe risicul acestuia, ear' orașul va ridica însuși procentele de 4 și 5 dela stat.

Afacerea cu vânzarea locului orășenesc, unde se află lemnele erariale, nefiind membrii de ajuns, se pune a doua-ora la pertractare pe 21 Noemvrie a. c.

Ofertul lui Ioan Dobrea pentru folosirea pășunii de lângă locul hoiturilor, de circa 6 jugere, cu câte 30 fl. bir se primește.

Licitația pășunii de iarnă din Naia și De-ly cu 51 fl. lui Avram Trufăș se încuviințează.

Ofertul lui Avram Nasta l. Avram pen-tru locul de pășune comasat al orașului cu terminul dela 14 Noemvrie a. c. până la 18 Martie 1899 cu 400 de oi se acordă, dacă va soluți câte 50 cr. de cap, la din contră magistratul se însărcinează a da pășunea în cale de licitație.

Cererea școalei de stat pentru fete din loc, prin care cere 10 stângini de lemne din pădurea orășenească, drept dotațiune pentru încălzirea salei de gimnastică și de lucrul de mână, după o discuțiune vie, se respinge pe motiv, că școlile din loc și așa consumă anual 200 stângini lemne din pădurea orașului.

Cererea de pensionare a vânduvei Jahn se primește cu 150 fl. anual cu începerea dela 1 Ianuarie 1898 cu acel adaus însă, că se va pune în curgere numai după-țe fondul respec-tiv va avea la dispoziție bani.

La postul de profesor pentru desemn pe sama școalei de meserii și cu termen de doi ani, se alege Arpad Telegdi.

La alegătorii de deputat dietal după fumuri se aleg: Moritz Schuler cu unanimitate, eară executorul magistratual N. Szöcs cu majori-tate de două voturi, față de candidatul Ro-mânilor Irimie Boca.

Competința de lemne pentru foc pe sama locuitorilor îndreptățiți ai orașului, pentru iarna viitoare se vor face în pădurea Lipo-vița și taxa se statorește cu 2 fl. 50 cr. pe lângă măsurile din anul trecut.

Lemnele uscate din vâile corbului se vor vinde în cale de licitație publică.

Raportorul.

O veste îngrijitoare.

Foile jidovești sau jidovite spun urmă-toarele despre Jidanii din Galiția:

„Antisemitismul, dorul d' a lupta împotriva Jidanilor e așa de mare și sărăcia la așa grad a ajuns între Jidanii din Galiția, că e de temut să nu aibă loc o năpustire cu duin-”

E ceva de necrezut cât de mulți zei au Chinezii și dacă ni i-am putea închipi pe toți puși la rind și investiți cu atributele lor, ar forma o armată imposantă.

Când ne gândim că steagurile, tunurile, stelele, gândacii de mătase, ploaia, tunetul, ușa casei, poarta au câte o zietate a lor, nu putem decât să plângem pe sērmanii mandari-ni cari trebuie să adoreze atâtea ființe ne-văzute. Toate divinitățile astea sunt în rang mai prejos de împărat și nu au ca adoratori de cât pe mandarin.

Poporul are și el divinitățile sale speciale de casă, de bucătărie; zeul bogăției, al ora-șului, al districtului, al grânelor, și zeul local, de a căruia favoare e mereu îngrijat să n'o piardă.

După credința Chinezilor, în cer domnește aceeași proastă gospodărie ca în imperiul lor; sunt și acolo mandarinii și au loc corupțiuni, chinuri, torturi de iad, execuțiuni; sunt și acolo închisori.

Credința aceasta e cauza că în toți anii se aruncă sume așa de colosale (Faber vor-bește de miliarde) pe jertfe aduse zeilor.

Împăratul sacrifică în toți anii în fața me-selor strămoșilor săi, a căror origină impe-rială datează de pe timpul lui Christos, sute de baloturi de cea mai scumpă mătase, și mai multe fabrici imperiale, de mătase, sunt ocupate tot anul cu fabricarea mătasei celei mai grele, care trebuie să fie apoi arsă.

Se poate lesne înțelege că, cu ocupațiunile aceste religioase, rămâne prea puțin timp împăratului Chinei ca să se gândească la ad-ministrația poporului seu.

„Z. Căl.”

mul. Dacă nu se trimit mijloace și grabnice ajutoare bieților noștri frați d'o lege, mii și mii de Fidovi istoviți vor năvăli în țara noastră.”

De ce această groază, perciunatelor? Nu cumva v' temeți că cele șapte vaci slabe se vie ca să înghită în Ungaria partea vacilor grase ale lui Israel?

Un lucru însă putem să-l știm din cele arătate de foile perciunaților și anume: față cu vesteră dată, țeara noastră, sērmana Ungarie și bietul Ardeal, sunt în coasta puhoiului jidovesesc din Galiția și că de vor suferi pa-costea lăcustelor flămânde ce vor porni de acolo din pricina că nime dintre stăpânitorii țării nu-și bate capul să știe de cele-ce se petrec în Galiția și de nevoile ce ni-le pre-gătesc Jidanii de acolo, ajutați de puzderia de perciunați de aici.

E o adevărată nenorocire ce cade asupra țării cu neamul lui Israel din pricina nepăsării mai mult de cât vinovată a celor-ce au pu-tința de a le opri trecerea graniței și nu o fac.

Dela expoziții.

Dela comitetul arangiator al expozițiilor ce se vor arangia în Sebeșul-săsesc primim următoarele:

Este tuturor cunoscut, că în Sebeșul-săsesc se arangiază din partea »Reuniunii ro-mâne de agricultură din comitatul Sibiiului« două expoziții: una de poame, struguri etc. și a doua de vite, ale căror programe de-tailate sunt deja publicate.

Scopul acestor două expoziții este înain-tarea poporului nostru agricultor.

Pentru acest popor, din care noi toată inteligența română ne tragem și cari aproape toată prin el trăim, datorii suntem cei conști-ențioși a face totul, pentru înaintarea lui.

Drept-aceea toți fruntașii comunelor cu drept de a participa la aceste expoziții, bine-voească a face toți pașii possibili ca aceste expoziții să reese bine.

Anume: să indemn pe oameni atât pen-tru a lua parte ca exponenți, cât și a cer-ceta cu toții aceste expoziții, din cari numai folos vor putea trage.

Pentru arangierea acestor expoziții s'a in-stituit în Sebeș un comitet arangiator.

Cei-ce binevoesc a expune în expoziția de poame, vor avea să se adreseze on. domn Zevedeiu Murășan, paroh în Sas-Sebeș.

Terminul pentru primirea obiectelor în această expoziție e din 22 Oct. până în 25 Oct. n. c. la 5 ore p. m.

Expoziția aceasta va fi deschisă din 26—30 Oct. n. dela 9—12 ore a. m. și dela 2—4 p. m. Prețul intrării 5 cr. de persoană.

Cei-ce voesc a expune în expoziția de vite, vor avea a se adresa on. domn Sergiu Me dean, protopop în Sas-Sebeș.

Premiera vitelor se va face în 30 Oct. n. dela 7 până la 9 ore a. m.

Cu ocaziunea acestor expoziții se vor arangia și unele conveniri, la cari asemenea binevoii a lua parte în număr cât mai mare.

Din ședința comitetului arangiator al ex-pozițiilor din Sas-Sebeș, ținută în 15 Octom-vrie n. 1898.

Zevedeiu Murășan,
președinte.

Simion Henegar,
secretar.

NOUTĂȚI

Domnii abonenti ai foi noastre sunt rugați ca să binevoiască a grăbi cu tri-miterea banilor cu cari sunt în restanță pentru abonament, ca să nu fim siliți a le sista foaia.

Spre orientare. Ni-se face cunoscut, că la sfințirea bisericii din Certesul-superior, cân-tările liturgice vor fi executate de »Corul se-minarial« din Sibiiu.

Indemnă și din partea noastră ca la această sērbară să iee parte câți mai mulți!

Nu mai punem timbre pe testimoniile școlare! În urma unei ordinațiuni a minis-trului ung. de culte și instrucțiune publică, de aici înainte pe testimoniile elevilor dela școlile elementare, atât ale statului cât și cele comunale, nu se vor mai pune timbre.

La temniță. În 6 l. c. dl Aurel Trif, colaboratorul »Tribunei Poporului«, care a fost osândit în procesul de presă dela 8 Iu-nie a. c. în Oradea-mare, a primit dela Curie înștiințare, că cererea sa de nulitate a fost respinsă. În urma acesteia dl Trif va fi silit ca cât mai curând să-și înceapă osanda de trei luni, probabil în Seghedin.

O nouă curte cu jurați. Primăria ora-șului Arad a fost invitată de ministrul de jus-tiție ca să facă înscrierea cetățenilor, dintre

cari vor avea să se tragă la sorti jurații, cari vor compune curtea cu jurați ce se va ins-titui la începutul anului viitor în Arad, de-odată cu punerea în vigoare a noiei proce-duri penale.

Hymen. Dl Procopiu Givulescu din Toc, ales preot în Curticiu, și-a încredințat de fi-toare soție pe D-șoara Anuța Beleş din Od-voș. Sincerile noastre felicitări.

Atentat contra împăratului Wilhelm. Din Londra se vestește, că Joi în săptămâna tre-cută poliția de-acolo a arestat trei anarchiști, gășind la dînșii bombe, pe cari voiau să le ducă la Cairo și să le așeze în palatul Abdul, aruncând astfel în aer părechea imperială germană.

Cununie. Dl Nicolae Ivanescu, teolog abs. și d-șoara Tațiana Musta își vor sërba cununia lor în 30 Oct. n. a. c. în biserica gr.-or. din Glimboca. — Le dorim fericire.

Nou cor de plugari. Din Cut ni-se face cunoscut că sub conducerea bravului inv. de-acolo Vasile Popu, s'a înființat un cor de plugari în 4 voci.

Prinderea unui falsificator. Poliția din Budapesta a arestat pe un individ, anume Schwalbe, gășind la dînșul bilete false de ale băncii Angliei, precum și un atelier com-plet pentru fabricarea acestora. Individul acesta avea la dînșul un revolver și un ar-ticol destinat unui ziar anarchist. Pare deci că Schwalbe și concubina sa sunt în legătură cu un grup anarchist. Cercetarea continuă.

În atențiunea dnlor preoți. Prin acestea tacem cunoscut on. dni preoți că dl Isidor Oprușan, pictor român în Orăștie, strada Căs-tăului nr. 31, lucrează ori-și-ce, ce e de lipsă la biserici, ca: icoane împărătești, praznice, prapuri de ori-ce mărime, și Ingroparea lui Ius Christos (Epitafiu), cu care ocole biserica la Paști, deasemenea sculptează în lemn cruci mari ce se pun la prestol în altar, cruci pen-tru prapuri etc. etc. Sculptează în lemn uși împărătești pentru altar, le pitează și le au-rește (poleește), în modul cel mai durabil și curat, deasemenea aurește cruci mari de ter-ce să pun în vârful turnurilor la biserici, lu-crează cât se poate de durabil și cu prețu-rile cele mai moderate. Român fiind îl recomandăm publicului nostru și îndeosebi preo-ților, cari ar avea lipsă de astfel de lucruri, ca să-l onoreze cu comăndele dumneilor.

Care automobile la armată. Cercurile conducătoare ale armatei comune se ocupă demult cu ideea, ca să introducă care auto-mobile în folosirea armatei, pentru transpor-tarea tunurilor și a muniției de războiu. Cu noiele care au făcut zilele acestea în Viena prima încercare, care a avut un succes peste așteptare de bun.

Circulația ziarelor în Ungaria. Despre circulația de ziare în Ungaria în anul trecut gășim date interesante în raportul ministrului de comerțu cătră dietă. Dintre cele 1203 jurnale și reviste apărute în acel an s'au tri-mis în străinătate 3-5 milioane exemplare (în 1896 5-9 milioane). E mare numărul celor venite din străinătate: 9-1 milioane exemplare (în 1896 8-8 mil.), singur din Austria au în-trat 8-3 milioane. În Ungaria s'au dat pe postă în anul trecut cu totul 83-5 milioane de ex. de jurnale. Numărul total al exemplarelor de jurnale date pe postă și trimise în țeară și străinătate împreună cu acelor venite din strai-nătate anul trecut, face 92-6 milioane.

Cel mai înalt soldat în armata germană este Ehnke din comuna Wolfsee, de lângă orașul de pe Mare Kiel, e înalt de 2 m. și 8 cm. și cântărește 236 funți. Cu ziua de 1 Oct. a fost pus în rezervă, însă împăratul german Wilhelm, care în 12 Oct. a plecat în călătorie la Palestina, l'a provocat să meargă cu dînșul, ceea-ce bine înțeles uriașul cătană a primit foarte bucuros. În tot timpul călă-toriei se va afla în nemijlocita apropiere a împăratului.

Știri literare.

Din »Biblioteca noastră« de sub di-recțiunea Dlui profesor Enea Hodoș din Ca-ranșebeș au apărut Nrii 15—17 conținând: »Numiri de localități« de Iosif Balan.

FEL DE FEL

Intre tată și fiu.
Tatăl venind din țeară, întâlnește pe fiul cu o femeie frumoasă la braț și-i zice: seu — Te-am trimis la Roma ca să studiezi pictura și eu te găseam cu o femeie.

— Tată dragă, după-cum vezi, eu studiezi pictura după natură.

Păcală și Tândală ved doi vânători, cari umblă prin pădure cu o singură pușcă.

Păcală zice lui Tândală:
— Uite doi vânători c'o singură pușcă. Și Tândală:
— Dar' nu vezi că e o pușcă cu două țevi?

Stăpânul cătră servitor:
— Ioane, mâne să mă scoli la opt ciasuri de dimineață.
— Am înțeles, Dle...
A doua zi la 6 ciasuri dimineața:
— Domnule, domnule!..
— Ce e, mă?..
— Poți să mai dormi încă două ciasuri...
*

— Pot să mă încrez în tine?
— Mai e vorbă.
— Am nevoie de bani.
— N'avea grije, n'o să te spun la nimeni, par'că n'am auzit nimic.

Ultime Știri.

Asupra înmormântării Exc. Sale Metro-politului Miron Romanul extragem din »Tri-buna« următoarele:

Liturgia funebrală.

Joi la 8 ore s'a început sfânta liturgie, care a fost celebrată de P. Sa Episcopul Popea, asistat de toți archimandriții din metropolie și alți preoți.

Biserica îmbrăcată în negru, a fost înde-suită de un public foarte distins. Sicriul așezat pe catafalca a fost pus în mijlocul bisericii.

În scaunele de-a dreapta au luat loc mem-brii familiei, ear' de-a stânga reprezentanții autorităților și confesiunilor străine.

În strane, lângă scaunul gol al Metro-politului a stat I. P. Sa Metropolitul-Primat al României Ghenadie. I. P. Sa poartă la piept mai multe distincțiuni și orduri.

A fost însoțit de dl căpitan Ioan Gorgă-neanu din București.

În rindul de cătră altar au luat loc frații Mocsonyi, Eugen, Zeno și Alexandru, ear' în strana cantorilor comitele-suprem al Sibiiului, dl G. Thalmann, reprezentând și pe minis-trul de culte.

Asemenea aproape de altar au luat loc reprezentanții metropoliei române gr.-cat., și anume: Rev. vicar metropolitan Ioan M. Mol-dovan, canonicul Gavrilă Pop, Dr. Augustin Bunea, secretar metropolitan, Dr. Sebastian Pop Radu, protopop al Uioarei și Aurel C. Domsa, profesor.

Din marele public distins amintim pe dnii Dr. Ioan Rașin, Dr. P. Trușa, Dr. Iancu Me-țianu, Virgil Onițiu, păr. Voina. Vas. Man-gra, Pavel Rotariu și Dr. Șenchea.

Tinerimea română din Cluj și Budapesta încă și-au avut reprezentanții lor.

În decursul sf. liturgii a cântat corul Reu-niunii sub conducerea măiestrului Dima.

Prohodul.

După săvîrșirea sf. liturgii au urmat ade-văratele ceremonii funebrele, săvîrșite de cei doi archierei cu asistență strălucită.

La sfîrșitul ceremonialului, P. S. Sa Epis-copul Mețianu a rostit o cuvântare funebrală, sfîrșind printr'o pătrunzătoare rugăciune.

Cortegiul funebru.

La 11 ore s'a pornit cortegiul funebru. În frunte mergea un cleric cu crucea, Urmău seminaristi, țeranii din diferite părți. corpul profesional dela seminar, învățătorii, preoții, musica militară, 1 car cu cununi, un cleric cu o cruce împodobită, corul clericilor, preoții care făceau slujba, archiereii: Mețianu, Popea, Ghenadie, carul mortuar, odăjdile sfinte purtate de preoți, reprezentanții străni, corpul oficerilor, confesiunile, publicul de domni, damele și fetițele.

La mormânt.

La 1 oră d. a. sicriul a ajuns la mormânt. După-ce s'au făcut toate rugăciunile de deslegare, sicriul a fost slobozit în criptă și cu acestea ceremonialul s'a sfîrșit.

Pomană.

La 2 ore publicul s'a întrunit în sala cea mare a seminarului la pomană. În fruntea mesei erau archiereii: Mețianu, Ghenadie și Popea. De-a dreapta lor vicarul I. M. Moldovan, Pușcariu, Gavrilă Pop, Hamsea, Dr. Bunea, Z. Boiu, A. C. Domșa etc.

În față erau archimandriții Mustea, Goldiș, Dea-stânga: P. Cosma, frații Mocsonyi, Iancu Mețianu, Dr. Diaconovich, Dr. Turcu, Dr. O. Russu, I. Papiu, O. Tilea etc.

La sfîrșitul mesei P. S. Sa Episcopul Me-țianu a intonat cântarea: »Cu dreptii«, ear' la urmă s'a făcut un cor vast, cântând:

„Vechnica pomenire!”

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Mulțumită publică.

În favorul sfintei „Mănăstiri dela Prislop“, în urma apelului emis cu data 10/22 Noemvrie 1897 de către comitetul constituit spre acopul restaurării aceleia, au încurs următoarele oferte benevole:

(Urmare și fine).

Lista Nr. 218: Prin dl G. Șușman, învățator în Subcetate del Dr. Stefan Morariu 50 cr., Alex. Pop 30 cr., Emeric Pop 50 cr., Dr. George Ilea 50 cr., Dr. Isacu 1 fl., Alexandru Morariu 30 cr., Alexandru Nemeș 50 cr. și Sigismund Toma de Felső-Szilvás 20 cr., toți din Cluj. Suma 3 fl. 80 cr.

Lista Nr. 633: Colectant dl Petru Mihuți, protopopul Orăzei-Mari, dela dl Grivil Pop-Dan, paroch în Sânt-Andrei 2 fl., Samuil Bota, paroch în Ghiriș 1 fl., Aurel Popovici, paroch în Nogiord 1 fl., Georgiu Șturlea, paroch în Ceheiu 1 fl., Ioan Gențiu, paroch în Haieu 1 fl., Vasiliu Plastiu, paroch în Betfia 1 fl., Antoniu Tritea, paroch în Cordău 1 fl., Paul Erdélyi, paroch în Sititelec 1 fl., George Pop, paroch în Șăuaieu 1 fl., Victor Szeremi, paroch în Sântăul-mare 1 fl., Gabriel T. Bărdossyi, paroch în Bedeu 1 fl. 20 cr., și Petru Mihuți, protopop în Oradea-mare 1 fl. 80 cr. Suma: 14 fl.

Lista Nr. 85: dela dl Dr. Zosim Chirtop, avocat în Câmpeni 1 fl. v. a.

Lista Nr. 376: Colectant dl Augustin Paul, profesor în Bêrlad, dela dl Lazar Bistrițanu, farmacist în Bêrlad 10 lei, Dr. Augustin Mișescu, medic vet. în Fălcu 5 lei, Alex. Pop, profesor 4 lei, Fredric Boroda, cofetară 4 lei, Arion Iacobean, profesor 2 lei, George Dodan, director de poliție 2 lei, Toma Slăvescu, profesor 2 lei, Stefan Dobrescu, profesor 2 lei, Dela Bărnova 2 lei, P. Ioan Spiridonescu în Hălărești 1 leu, G. V. Munteanu, tipograf 1 leu, sublocot. N. Dimitru 1 leu, sublocot. Dimitru Borș 1 leu, G. P. Butunoiu, comandant de gardiști 1 leu, Vasile Crassu, profesor 1 leu, Teodor Vântu, secretar de liceu 1 leu, I. Chiriceanu, profesor 1 leu, și Augustin Paul, profesor 10 lei, toți din Bêrlad. Suma 51 lei, din care subtrăgându-se spesele postale de 2 lei, restul de 49 lei prin dl colectant fu trimis încoace 22 fl. 8 cr.

Lista Nr. 273: Prin dl Ioan Micșă, învățător în Ștei, dela Ioan Micșă 1 fl., Simeon Dregnescu 50 cr., Petruțiu Bogdan 40 cr., Ianeș Vasioni 40 cr., Marianne Schiebel 50 cr., Rusz Albert 50 cr., Axente Micșă 50 cr., toți din Ștei, apoi Dumitru Paucinar 20 cr., Petru Paveloni 50 cr., Filip Barboni 50 cr., din Poieni. Suma: 5 fl. v. a.

Lista Nr. 686: Prin dl Ioan Roman, protopopul Oașului, dela Ioan Savanyu, preot în Țirșoț 1 fl., Ioan Ciobalyi, paroch în Camarana 1 fl. și Ioan Roman, protopop în Vama 50 cr. Suma: 2 fl. 50 cr.

Lista Nr. 658: Colectant dl Gregoriu Pușcariu, protopop în Betlean, dela dnii Gregoriu Pușcariu 1 fl., Ludovica Pușcariu 40 cr., Petru Chirtoșiu 50 cr., Crețiu 50 cr., Mátys Józsefné 15 cr., Bódorló Miklos, gendarm 50 cr., Nicolau Isianu și soția 50 cr., Petru Morariu 15 cr., Gavril Talos și soția Maria 1 fl., Afrim Suciu și soția Anica 50 cr., Miron Sfageu și soția Iuliana 1 fl., Ioan Mureșan și soția Ana 30 cr., Nicolau Chendrean și soția Maria 50 cr., Ioan Rebreanu cu soția Emilia 50 cr., Dr. Emil F. Negruțiu și familia 2 fl., Siova-gau Ion și soția Maria 1 fl., Simeon Moldovan și soția Floarea 50 cr., Gregorie Rodneanu și soția Marta 50 cr. Suma: 11 fl. 39 cr.

Lista nr. 643: Colectant dl Ioan Popp, protopopul Holodului, dela Ioan Popp, protopop în Holod 2 fl., Máté Grațian, paroch 1 fl., N. N. 1 fl., Dr. I. Coșea, medic 1 fl., Teodor Kiss 1 fl., toți din Stombatsag, apoi Ilie Dărăbant, paroch în Decănești 1 fl., Betya János în Drăgești 50 cr., Stern Leopold 50 cr., și Alex. Macarescu în Holod 70 cr. Suma: 8 fl. 70 cr.

Lista Nr. 647: care însă nu s'a înapoiat, a contribuit dl Alexandru Grama, paroch în Međiaș 1 fl. v. a.

Lista Nr. 364: Prin dl Demetriu Selagianu, avocat în Tușnad, dela d-sa 5 fl. și 1 fl. 20 cr. dela Camil Selagian, teolog abs. în Vezend. Suma: 6 fl. 20 cr.

Apoi fără listă a trimis dl Nicolau Cionca, pădurar în Sângeorgiul rom. 5 fl. v. a.

Dl Traian Roman și Demetriu Rebeanu, sergenți la Reg. Nr. 51 în Cluj câte 50 cr. Suma: 1 fl.

Lista Nr. 20: dela »Bistrițana« institut de credit în Bistrița 10 fl.

Lista Nr. 32: dela »Monoreana« institut de credit în Monor 2 fl.

Lista Nr. 161: Colectant dl Isidor Saturn, paroch în Merišor, dela școala gr.-cat. de-acolo 2 fl., Isidor Saturn, paroch 3 fl., Doamna Corona de Boni mărit. Saturn, preoteasă 2 fl., biserică gr.-cat. din Merišor 2 fl., Ianeș Sănu, econom 1 fl. 50 cr., Stefan Berinde, preot în Câmpul-lui-Neag 1 fl., Aurel Saturn 50 cr., Ion Rus Androne, primar 50 cr., Marie Ardelean 50 cr., Petru Dragota, cantor 40 cr., George Ișfan 50 cr., George I. Danu Lascu, Pavel Dragota, Alexandru Sitea, George lui

Ionuțiu Lascu câte 50 cr., Nicolae Nicolae 40 cr., Ion Lascu, Anuța lui George Lascu, Maria l. George Udrea, Ion Măracu câte 20 cr. și Ion Ilie 10 cr. Suma: 17 fl. 20 cr.

Lista Nr. 181: Colectant dl Petru Vouin, paroch în Barul-mare, dela Petru Vouin, paroch 5 fl., Domnișoarele Cornelia Goteas 5 fl., Lucreția Goteas 5 fl., Ion Gîrbea, curator 1 fl., Ion Andraș 1 fl., Pavel Stoica cu soția Ruja 1 fl. 20 cr., Tănăsie Gîrbea, Stefan Gîrbea, Stefan Deatc cu Pavel, Nicolae Monea, Gavril Deatc, Vasile Bêlcu, Robert Mastlec, Ianeș Gîrbea, Petru Rus cu soția Ancuța, German, Berta, Ion Costa, Ungur Mor, câte 1 fl., Ioja Popa 8 cr., v. d. preoteasă Anuța N. 80 cr., Crăciun Negoti, Axente Rahota, Ruja Traian, Saveta Deatc, Crăciun Dete, Ianeș Stoica și Stefan lui Ion Deatc câte 50 cr., și încă dela alți 15 înși credincioși din Barul-mare câte 30—20—10 cr., 2 fl 75 cr., sau peste tot din Barul-mare Suma: 38 fl. 5 cr.

Eră din filia Barul-mic, dela Ioan Pêrv cu soția Ana 2 fl., Filip Pêrv 2 fl., Petru l. Petru Pêrv 1 fl., Ioan Popa 1 fl., Ioan l. Ladin Andraș 2 fl., Dan Luca 1 fl., Ioan Lascu 1 fl., Petru Suciu-Moise, Andraș Costa, Lapaduș N. Vlači Rus, Ilie Neșcin, Stefan Roman, George Neșciu, Ioan Baia, Nechifor Andraș, Iosov Pau, Ioan l. Petru Pêrv, Petru Toader câte 50 cr., și încă alți 11 înși cu câte 20 și 10 cr., 1 fl. 60 cr., sau din Barul-mic suma de 17 fl. 60 cr. Va să zică din Barul-mare și filia Barul-mic Suma: 55 fl. 65 cr.

Dând această socoată publică, exprimăm tuturor generoșilor contributori cum și P. T. Domni colectanți, mulțumite cele mai profunde în numele sf. Mănăstiri, pentru obolul și spriginul dat din inimă curată întru restaurarea acestui locaș vechiu al Domnului.

Rugăm deodată pe toți acei P. T. Domni, cari au primit liste de contribuiți dela sf. Mănăstire a Prislopului, să binevoiască a ni-le retrimite cu ori-ce rezultat, având și noi a ne da socoțile noastre.

Hățeg, în 18 August v. 1898.

În numele Comitetului mănăstiresc

Nicolau Nestor, Dr. Gavril Suciu,
președinte. adv. și cassar.

Danksagung.

Allen denen, die unseres unvergesslichen Sohnes Richard im Leben liebevoll gedacht, den Sarg des Todten mit Blumen und Kränzen geschmückt und teilnahmsvoll zum Grabe geleitet, sagt innigsten Dank

die trauernde Familie

Wagner.

Broos, 18. Oktober 1898.

Szám 821—1898 byghtó. (410) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak 2344—1898 polg. számu végzése folytán Braun Ignác budapesti cég mint alap és többi felúlfoglaltatók javára képviselve Dr. Moldovan Silvius szásvárosi ügyvéd által Hirsch Izidor kudsiri lakos hátr. 99 frt 18 kr. tőke, ennek 1897. évi július 29-től járó 6% kamatai, 84 frt 64 kr. és 2 frt 60 kr. árverés kitűzési költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felúlfoglalt 550 frtra becsült teljesen felszerelt szikvizgyár, úvegek és gyapotból álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek megtartására, a szásvárosi kir. járásbírósnak 1898. évi V. 1136/4 számu végzése folytán határidőül Kudsir községébe adós lakására 1898. évi október 29-ik napjának délelőtti 8 órája kitűzetik azzal, hogy az 1881. évi 60 t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében az érintett ingóságok csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Szásvároson, 1898. évi okt. 15-én.

Rác Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 823—1898. (411) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi 60 t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak 1898. évi V. 1. 99. számu végzése folytán, Oberwalder J. és Comp. nagy-szebeni cég mint felúlfoglaltató javára képviselve Dr. Moldovan Silvius szásvárosi ügyvéd által Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 127 frt 2 kr. tőke, ennek 1896. évi november hó 5-től járó 5% kamatai, 76 frt 30 kr. és 2 frt 60 kr. árverés kitűzéti költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag felúlfoglalt és 1950 frtra becsült lóvak, bivalok, hintó, kocsik, szerszám, zongóra, szikvizgyár és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverés a szásvárosi kir. járásbírósnak 1898. évi V. I. 99/3 számu végzése folytán, adósok lakására 1898. évi október hó 29-ik napjának délelőtti 9 órára kitűzetik azzal, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is elfognak adadni.

Kelt Szásvároson, 1898. évi október 15-én.

Rác Árpád,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 1528—1898 tikvi. (412) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A szásvárosi kir. járásbírósnak mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy »Ardeleana« végrehajtónak Lula Iakob végrehajtatt szenvéd elleni 600 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szásvárosi kir. jbróság) területén levő Tordoson fekvő a tordosi 166 sz. tjkvben A + 1 rend 232—233—234 hrsz. házas telekre 179 frt a 2 rend 530 hrsz. szántóra 59 frt 3 rend 895—296 hrsz. 148 frt 4 rend 1111/2 hrsz. szántóra 71 frt 5 rend 1593/3 hrsz. kaszálóra 23 frt 7 rend 1973 hrsz. ka-

szálóra 39 frt 9 rend 2158 hrsz, szántóra 36 frt 10 rend 2200 hrsz. szántóra 18 frt 12 rend 2451 hrsz. szántóra 85 frt 13 rend 2477 hrsz. szántóra 55 frt 14 rend 2626 hrsz. szántóra 39 frt ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi december hó 17. napján délelőtti 10 órakor Tordos község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladadni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbróság telekvi hatósága.

Szásváros, 1898. évi május hó 18-án.

Sohalmý
kir. aljbró.

BLUMENHANDLUNG
DER
ELISE HEDWIG * BROOS
empfielt ihr reichhaltiges Lager von Stroh u. Makart
Grabkränzen
für Allerheiligen von 30 kr. aufwärts bis 5 fl.
Gleichzeitig offeriere ich meine ganz neu eingerichtete Blumenhandlung zur Anfertigung v. BRAUT-BOUQUET, KRANZELBOUQUET, BRUSTBOUQUET und NATURKRANZEN zu den billigsten Preisen bei prompter Ausführung.

(400)

Prăvălie nouă!
Prin aceasta subscrisul aduc la cunoștința prea onoratului public, că retrăgându-mă din prăvălia dlui Friedrich Schuleri din loc, am cumpărat prăvălia dlui Albert Toth din piață și am împotocolat-o sub firma:
GUSTAV ZOBEL
provăzându-o cu tot felul de articli, ca fer, spițerie, vase de culină, văpșele și făină.
Indeosebi atrag atenția onoratului public asupra mărfurilor totdeauna proaspete ca și asupra făinei îmbunătățite a morilor ung. cu vapor, și îl asigur de un serviciu prompt și real, cu prețuri foarte moderate.
Rugând deci onor. public pentru binevoitorul seu sprigin, semnez
cu toată stima
GUSTAV ZOBEL.

(403) 2—6

„ARDELEANA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3,000.000. (293) 26—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arândușă și exarândușă realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloacește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Dirrecțiunea.